

**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

2. In qua reliqua argumenta ponuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95892](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95892)

trinfecce esse in ordine ad terminum ex vi propriae solius entitatis, alias eadem entitas creata posset transire de termino contradictorio intrinfeco in terminum contradictorium intrinfecum, sine additione intrinfeca per solam positionem extrinfeci: alias natura substantialis posset transire de non subsistente intrinfeco in subsistentem intrinfeco, & e contra sine additione intrinfeca aut diminutione, quod est absurdum inauditum, nec potest dici quod in absolutis non potest, bene autem in relativis: non enim hoc potest dici, quia est petitio principij manifesta, & præterea illud principium est universalissimum, & fundatur immediate in limitatione creaturae, ut supra probavimus, quæ eadem est respectu omnium contradictoriarum, sive sint absolutæ, sive respectivæ, quia ad hoc negotium impertinens est discrimen utriusque. Tandem, quia idem intellectus non potest transire de intelligente actu in non intelligentem actu, aut e contra sine additione distinctæ entitatis à parte rei ab intellectu, aut diminutione realij, atqui intelligere actu est relatio transcendentalis, aut denominatio relativa transcendentalis, & nihilominus non potest de novo advenire intellectui per solam positionem alicuius extrinfeci, sive sit obiectum sive quodcumque aliud: ergo adhuc in relativis tenet principium: ergo eadem entitas fundamenti non est de se illud, in ordine ad terminum, quod ponitis, ut sumatur denominatio relativa: ergo illud, in ordine (ne denominatio illa sumatur à termino totaliter, ac proinde sit omnino extrinfeca) debet esse distinctum à parte rei ab ipsa entitate fundamenti; sed illud in ordine est relatio: ergo relatio distinguitur, &c.

SUBSECTIO II.

In qua reliqua argumenta ponuntur.

157 **Q**uinto: quando duo sunt idem à parte rei, implicat quod in re ipsa unum augeatur, & alterum minuat; sed similitudo unius albi cum altero potest minui, & albedo, quæ est fundamentum, augeri: ergo similitudo, & albedo non sunt idem à parte rei: Maior ex terminis patet: Minor probatur, quia inter duo alba habentia eandem intensionem in albedine ut quatuor v. g. potest augeri albedo unius, si intendatur usque ad sex gradus, immutata manente albedine alterius, & perseverante ut quatuor, & tunc certe minuitur similitudo, cum hæc duo alba non sint tam similia, sicut antea: ergo relatio similitudinis minuitur, & augetur fundamentum, quod est albedo: ergo non sunt idem sed distincta à parte rei.

158 Sexto, quæcumque opposita, quæ possunt fundari successive in eodem, illo semper permanente eodem distinguuntur à parte rei ab illo, in quo fundantur; sed similitudo, & dissimilitudo sunt opposita, & possunt fundari in eadem albedine, semper eadem permanente illa: igitur similitudo, & dissimilitudo differunt à parte rei ab ipsa albedine. Maior videtur certa, nam quia albedo, & nigredo, frigiditas, & calor sunt opposita, fundanturque in eadem substantia, semper illa eadem permanente, distinguuntur à substantia, aut à quantitate, in qua immediate fundantur, & idem est de odio, & amore respectu voluntatis, & de vitio, & virtute, errore, & scientia respectu intellectus, &

sic de omnibus oppositis respectu eiusdem fundamenti: ergo quæcumque opposita, &c.

Minor quoad oppositionem est evidens. Nam illa sunt opposita, quæ repugnant in eodem respectu eiusdem, & minime compatiuntur in ipso, ac proinde se expellunt ab eodem à parte rei, ut videre est in definitione oppositorum, quæ sub eodem genere maxime distant, & ab eodem subiecto mutuo se expellunt; sed idem Petrus respectu eiusdem Pauli non potest simul esse pater, & filius, similis & dissimilis ratione paternitatis, & filiationis, similitudinis & dissimilitudinis; ergo hæc relationes, quæ indubitanter sub eodem genere relationis maxime distant, ab eodem subiecto respectu eiusdem mutuo se expellunt: ergo sunt opposita à parte rei.

Dices, non posse eandem substantiam successive ve respectu eiusdem habere relationem paternitatis, & filiationis.

Sed contra, quia idem Petrus, qui genuit Paulum, ac proinde est pater Pauli, potuit non generare Paulum: sed potius generari ab ipso, imo si moriatur Petrus, potest Paulus, ut instrumentum Dei reproducere Petrum, ac proinde esse causa illius: unde idem Petrus divisim potest fundare relationem patris, & filij, causæ, & effectus respectu eiusdem Pauli, manente eadem entitate, aut ut melius, & clarius loquar per eandem substantiam: ergo.

SECTIO V.

Secunda nostra conclusio ponitur, & probatur.

Secunda conclusio: relatio prædicamentalis non est denominatio extrinfeca pura: hæc est communis sententia Doctorum, probatur.

Primo, quia relatio creata est participatio relationis increatae; sed relatio increata non est denominatio extrinfeca; ergo neque relatio creata. Maior est evidens, quia omne prædicamentum creatum est participatum à prædicato increato, ut videre est in substantia, intellectu, voluntate, & reliquis prædicatis, quæ reperiuntur in creaturis, & sunt participationes substantiæ, intellectus, & voluntatis divinæ; & ratio est manifesta, quia omne ens secundum est participatum à primo; sed omne prædicamentum creatum est ens secundum, & omne prædicamentum increatum est ens primum: ergo omne prædicamentum creatum est participatum à prædicato increato, seu est participatio illius, & ideo sapientia creata est participatio sapientiæ increatæ.

Minor prima fide catholica constat, quia in divinis solum dantur quatuor relationes, tres personales, seu constituentes personas, & vocantur relationes quasi transcendentales, quia sunt de intrinfeca constitutione personarum, v. g. relatio paternitatis, filiationis, & Spiritus sancti: hæc enim non adveniunt personis constitutis, sed potius constituunt ipsas in esse personarum: quarta relatio vocatur quasi prædicamentalis, quia non constituit personas quatenus personæ sunt, sed potius conveniunt personis constitutis per paternitatem, & filiationem, ac proinde quasi nostro modo concipiendi adveniunt personis iam constitutis, ratione cuius quasi prædicamentalis dicitur: & hæc relatio est spiratoris activi, sed nulla ex his relationibus est denominatio extrinfeca: ergo, Consta